

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הרסיין נ' מירס

כבוד השופטת הילה גורביץ עובדיה כפני

- בעניין:
1. גבריאל נח מירס-הרסיין ת"ז 346195324 (יליד 25.03.2016)
 2. רפאל דוד מירס-הרסיין ת"ז 346195332 (יליד 02.03.2018)
 3. שושנה תקווה מירס-הרסיין ת"ז 229199906 (יליד 25.03.2020)

החובע: אברהם מאיר הרסיין ת"ז 346195340
ע"י ב"כ עוה"ד עינת טירר

נגד

הנתבעת: שיינה מירס ת"ז 346195316
ע"י ב"כ עוה"ד איריס מגור

אפוטרופוס לדין: עו"ד שלומית ברנס (וערור) אפוטרופוס לדין

פסק דין מתוקן
לפי החלטה מיום 16.8.21

1 חובענה זו, שעניינה השבת הקטינים לארה"ב, נשענת על טענת האב בדבר "אי החזרה שלא כדין",
2 כפי הוראת סעיף 3 לאמנת האג,
3

הצדדים, טענותיהם והליכים שקדמו להליך זה:

1. הצדדים, בני זוג לשעבר אשר נישאו זל"ז כדמו"י ביום 2.11.2018, נפרדו באוקטובר 2020 והם הורים לשלושה קטינים: גבריאל נח מירס-הרסיין יליד 25.03.2016, רפאל דוד מירס-הרסיין יליד 02.03.2018 ושושנה תקווה מירס-הרסיין ילידת 25.03.2020.
2. בעת שהצדדים התגוררו בארה"ב, התגלה קרע בין הצדדים – קרע שמקורו בעובדה שהתברר שהתובע ניהל מערכת יחסים עם צד ג' והביא עימה ילדים לעולם.
3. הצדדים ביקשו לנסות שלום בית ובמסגרת זו החליטו הצדדים לבחון אפשרות לעלות ארצה. על כן, בתאריך 11.7.2019, פנו הצדדים לארגון "נפש בנפש" בבקשה לסייע להם לבצע "עלייה" לישראל.
4. במקביל וללא קשר לפנייתם לארגון "נפש בנפש", חתמו הצדדים על הסכם ארוך ומפורט המחזיק 30 עמודים ונוגע לנושאים הקשורים לגידול הקטינים 1-2, החלטות הנוגעות לקטינים 1-2, חינוכם, הטיפול בהם, חלוקת זמנים, משמורת ועוד. הסכם זה נחתם ביום 15.7.2019 וקיבל תוקף של פס"ד בארה"ב בתאריך 20.7.2019. (להלן: "הסכם ארה"ב).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 ה'תש"פ נ' מ"ר

- 1 5. עליית המשפחה ארצה אושרה ביום 26.8.2019 ובתאריך, 17.12.2019, בעת שהנחבעת הייתה
2 בתורש השלישי להריונה של הקטינה שושנה, עלתה המשפחה לישראל.
3
4 6. תביעתו זו של האב הוגשה ביום 7.6.2021, היינו כשנה וחצי לאחר שהצדדים עלו ארצה.
5
6 7. טענת האב בתביעתו היא כי המעבר לישראל היה "בבחינת ניסיון זמני להשתקע במדינה
7 ואפשרות כל אחד מהם לעזוב את מדינת ישראל, בתוך פרק זמן הקבוע בהסכם (עד 6.24)
8 ולחזור למקום מגורים הקבוע – ארצות הברית יחד עם הקטינים, מכל סיבה שהיא". על כן
9 מעת שהחליט האב בתאריך 25.4.2021 לשוב לארה"ב, אי החזרת הקטינים לארה"ב חוסה תחת
10 הוראות חוק אמנת האג (ילדים חטופים) התשנ"א-1991 והאמנה.
11
12 בבסיס טענת האב, טענתו כי הצדדים חתמו על הסכמים נוספים. האחד, ערב העלייה לישראל,
13 ביום 17.12.2019 שנחתם כשפה האנגלית, והשני הסכם הוזה להסכם מיום 17.12.2019 אך
14 נחתם בשפה העברית בתאריך 21.6.2020 (להלן: "הסכמי ישראל", "הסכם ישראל אנגלית",
15 "הסכם ישראל עברית" לפי העניין). הסכמי ישראל נחתמו על ידי הדבקה דיגיטלית של חתימות
16 הצדדים על גבי ההסכמים והם כוללים הוראה לפיה, המעבר לישראל הוא זמני, ומקום המגורים
17 הרגיל של הקטינים הוא ארה"ב, אלא אם אף אחד מהצדדים לא יבקש לשוב לארה"ב לפני
18 6.2024 (סעיפים 2.1-2.2, 2.5-2.6. להסכם ישראל בעברית).
19
20 8. הנתבעת מצידה, מכחישה הסכמתה להסכמי ישראל וטוענת כי חתימתה על הסכמי ישראל זויפה
21 על ידי התובע. חתימתה הודבקה דיגיטלית על גבי ההסכמים ללא הסכמתה.
22
23 9. זה המקום לציין כי במהלך כ-7 חודשים שקדמו להגשת תביעת התובע דנו, הצדדים ניהלו בפני
24 הליכים משפטיים. תחילתם של ההליכים באוקטובר 2020, בעתירת הנתבעת בתובענה מכוח
25 חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991 (ה"ט 10-20-45197) בד בבד עם תובענה י"ס
26 (45108-10-20). בהמשך, הגישה הנתבעת שתי תביעות נוספות תביעת משמורת (תלה"מ
27 55345-12-20) ותביעת מזונות ומדור קטינים (תלה"מ 55376-12-20) ואילו התובע הגיש,
28 תביעה בענייני רכוש (תלה"מ 43376-01-21) ותביעה לאכיפת פסק חוץ. בתביעתו לאכיפת פסק
29 חוץ, עתר התובע לפסה"ד שאישר את הסכם ארה"ב מיום 15.7.2019 (אפ"ח 43220-01-21).
30 עוד עתר שם כסעד עיקרי, למתן צו עיכוב יציאה מן הארץ של הקטינים.
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הרסיין נ' מיירס

דין והכרעה:

- 1
2 10. כבר ובראש חלק זה אציין כי כמפורט להלן, מצאתי כי "מקום המגורים הרגיל" של הקטינים
3 הוא ישראל ולכן דחיתי תביעת האב. ולהלן נימוקי:
4
- 5 11. בשנת 1991 אימצה מדינת ישראל את "האמנה בדבר ההיבטים האזרחיים של חטיפה
6 בינלאומית של ילדים" מיום 25 באוקטובר 1980 (להלן: "אמנת האג"). אמנת האג נקלטה
7 כחלק מחוקי המדינה באמצעות חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), תשנ"א-1991.
8
- 9 12. מטרתה של האמנה להגן על הקטין מפני ההשפעה המזיקה של חטיפתו. מטרת האמנה להגן
10 על הקטין ולא על ההורה. נפקות הוראות האמנה היא סמכות שיפוט והוראות האמנה מורות,
11 כי טובת הקטין תיבחן במקום מגוריו הרגיל. זאת, כאמור מתוך רצון להגן על הקטין. המטרה
12 היא להושיט "עזרה ראשונה" ומידית להורה שזכויות המשמורת שלו הופרו לפי דין מקום
13 המגורים הרגיל של הקטין, וכך לאפשר ניהול הליכים בנוגע למשמורת הקטין, באופן שיקטין
14 את הפגיעה בקטין. ראו בע"מ 1930/14 פלונת נ' פלונת, מיום 5.6.2014, סעיף 3 לפסה"ד.
15
- 16 13. קיום מטרות האמנה יעשה רק לגבי קטין מתחת לגיל 16 ורק לאחר קביעת מקום מגוריו הרגיל
17 של הקטין שכן, אי החזרה תחשב שלא כדין "מנקודת מבטה" של המדינה המהווה את מקום
18 מגוריו הרגיל של הקטין. הוראה זו קבועה בסעיף 4 לאמנת האג הקובע:
19
20 "האמנה תחול על כל ילד אשר מקום מגוריו הרגיל היה במדינה מתקשרת סמוך
21 לפני כל הפרה של זכויות משמורת או ביקור; האמנה תחול לחול בהגיע הילד
22 לגיל 16".
23
- 24 14. לכן, על בית המשפט להשיב על 2 שאלות – הראשונה, האם מדובר בקטינים מתחת לגיל 16
25 והשנייה מהו מקום מגוריו הרגיל של הקטין. אשר לשאלה הראשונה, במקרה כאן, כל הקטינים
26 מתחת לגיל 16. אשר לשאלה השנייה, נפסק כי התשובה לשאלה היא עובדתית. ראו ע"א
27 7206/93 גבאי נ' גבאי, פד"י נא (2) 241, 254, נאמר שם המונח "מקום מגורים רגיל", אינו
28 ביטוי טכני אלא עוסק במקום הפיזי עובר להרחקה ("האסכולה העובדתית"). וכך נאמר שם:
29
30 "זה אינו "דומיטיל" או "residence". הוא מבטא מציאות חיים נמשכת. הוא
31 משקף את המקום שבו גר כרגיל הילד עובר לחטיפה. נקודת המבט היא של
32 הילד והמקום שבו הוא גר. הבחינה מתמקדת בחיי היום-יום של העבר ולא
33 בתכניות העתיד. כאשר ההורים חיים יחד, מקום המגורים הרגיל של הילד הוא
34 בדרך-כלל מקום מגורי הוריו."
35

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הרכיב נ' מ"רס

1 בהמשך לאחר שנשמעו פסקי דין שנחננו בכורה "לאסכולה הכוונתית", נפסק מפי כבוד השופט
 2 הנדל כבע"מ 7784/12 פלוגית נ' פלוגי, מיום 28.7.2013 בסעיפים 9-10 לפסק דינו, בהתייחס
 3 לדברים שנאמרו בפסה"ד בעניין גבאי, כי בעת הבחינה העובדתית וכחלק ממנה, יש לבחון גם
 4 את כוונת ההורים והמניע שלהם. עוד נאמר שם כי כוונת ההורים משמשת כחלק מפסיפס
 5 "מציאות החיים הנמשכת" העובדתית המרכיבה את מציאות חיי הקטין. על ידי כך שולבה
 6 "האסכולה הכוונתית" אל תוך "האסכולה העובדתית". וכך נפסק שם:

7
 8 "מבחן עובדתי טהור תוך מיקוד בילד הכולל את כוונות הוריו בגדר עובדה
 9 תואם גם את פסק הדין בעניין גבאי, וגם את הפסיקה העדכנית שניתנה בבית
 10 משפט זה לפיה אין ליצור חיץ בין העובדות לבין הכוונות. המבחן אף תואם את
 11 הפסיקה במדינות זרות המחייבות אף הן כישראל ללשון האמנה ותכליותיה...
 12 בתוך הבחינה העובדתית של פסיפס "מציאות החיים הנמשכת", כלשון פסק
 13 הדין בפרשת גבאי, שמורות כאמור כמה מהאבנים גם לבחינת כוונת הצדדים,
 14 כחלק מהמארג העובדתי.

15
 16 ראו דברי כבוד השופט הנדל כבע"מ 5548/14 פלוגי נ' פלוגית, סעיף 6 לפסה"ד:
 17 "על הבחינה להיות עניינית ותכליתית, ובהקשר של תחולת אמנת האג – עליה
 18 לקחת בחשבון את כל העובדות הרלבנטיות לקביעת מרכז חייו של הקטין,
 19 שכוונת הוריו והתנהגותם הן רק חלק מהן. כך יאה למבחן העובדתי הטהור."

20
 21 15. המבחן אינו מנקודת מבטו של המבוגר, אלא מציאות חייו של הקטין.

22
 23 16. ודוק, הבחינה איננה מה היה מקום המגורים הרגיל של הקטינים בשלב מסוים בחייהן, אלא מה
 24 היה המקום נכון למועד החטיפה הנטענת.

25
 26 17. היינו, כוונת ההורים בדבר מקום מגורים קבוע של קטינים, היא עובדה אחת, הנכללת ונשקלת
 27 בעת בחינת התשתית העובדתית, שעל בית המשפט לבחון בבואו לקבוע מהו מקום המגורים
 28 הרגיל של הקטין.

29
 30 18. משמעות הדברים היא כי אין לקבל את טענת האב בסיכומיו, לפיה הסכמת ההורים בהסכמי
 31 ישראל (אם נחממו), כשלעצמה, קובעת את מקום מגוריו הרגיל של הקטין – אלא שעל בית
 32 המשפט בבדיקה העובדתית להביא גם עובדה זו (כוונת הורים) כעובדה במכלול העובדות.

33
 34 19. במקרה כאן מצאתי כי לאור העובדות שהובאו בפני, גיל הקטינים ושאר נסיבות העניין, מציאות
 35 החיים, מנקודת מבטם של הקטינים היא כי מקום מגוריהם הרגיל הוא בישראל;
 36

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הרטיין נ' מירם

- 1 המשפחה מתגוררת בישראל מזה כשנה ושמונה חודשים לאחר שעשו עליה לפי חוק השבות;
2 לאור גיל הקטינים, ברי כי אינם מכירים או זוכרים מציאות חיים אחרת, הקטינה שושנה, נולדה
3 בישראל ומאז לידתה מתגוררת בישראל; הקטין גבריאל שהוא בן כ-5.5 שנים, מתגורר בישראל
4 מאז היה בן 3.5 שנים; הקטין רפאל מתגורר בישראל מאז היותו בן כשנה ו-9 חודשים; הקטינים
5 שולבו במסגרות החינוך בישראל ורישומם למסגרות החינוך נעשה לבקשת שני ההורים. ראו
6 בהקשר זה עתירות האב לרשום את הקטינים למסגרות על מנת שלא לשאת בדמי טיפול; הגעת
7 המשפחה ארצה הייתה במסגרת עליה, לפי חוק השבות. עלייה אינה זמנית, עלייה היא מעבר
8 קבוע. הסכמת ההורים כי אם יחפוץ מי מהם לשוב לארה"ב מאחר ולא ישתלב בארץ, אינה
9 משנה מהקביעות של מוסד העלייה; מדובר במשפחה המקיימת אורח חיים אורתודוקסי
10 וההורים גם התחייבו לכך בהסכם ארה"ב, על כן, סביר להניח כי המסר וכוונת ההורים להתיישב
11 בארץ מגורי קבע, הועברו לקטינים במסגרת העלייה לישראל; לשם אישור עלייתם ארצה היה
12 על ההורים להצהיר בפני הרשויות על על כוונתם להשתקע בישראל. על כן האב מושחק מלטעון
13 אחרת. ראו בהקשר זה עמ"ש 14-07-23688 בסיפא סעיף 28 לפסה"ד של כבוד השופט דרורי.
14
15 20. יתר על כן, לטעמי גם מנקודת מבטו של האב, "בזמן אמיתי", האב לא ראה בישראל כמקום
16 מגורים זמני. כך למשל חביעתו לאכיפת פסק דין, נועדה לקבוע משמורת משותפת להורים
17 בישראל; כך גם למרות שהצדדים מנהלים הליכים מאז אוקטובר 2020, הסכמי ישראל בהם
18 נכללת ההוראה הלכאורית בדבר זמניות המגורים בישראל, לא הוגשו לאישור בית משפט, לא
19 צורפו לכתבי הטענות, לא אוזכרו בכתבי הטענות ולמעשה לא הוגחו בפני בית המשפט עד
20 לתביעתו זו של האב.
21
22 טענותיו של האב בסעיף 98 לסיכומיו שם מפורטות לטענות זיקות לארה"ב שנשמרו ולטענותו
23 מעידות על זמניות המגורים בישראל – תשלום ביטוח בארה"ב, השכונות כנק, שירותי דואר,
24 מיסים ועוד, אין בהם לשמר זיקה למקום מגורים רגיל עובר הקטינים, וספק אם עבור הוריהם.
25 בפרט כאשר האב ממשיך ומנהל עסקים גם בארה"ב.
26
27 21. עוד יש להוסיף, כי עד למועד הגשת התביעה כאן, כחודש וחצי לאחר עזיבת האב, האב טען כי
28 בפני בית המשפט, האפוטרופוס לדין והנתבעת כי עזב את ישראל לפגישות עם משקעים וביקור
29 משפחתו. ראו בהקשר זה כי ראו בהליך 12-20-55376: ב"כ האב דאז, הודיעה לב"כ האם ביום
30 26.4.21 כי התובע "לא ישהה בארץ בימים הקרובים ולכן מבקש ששינא תדאג לאסוף את
31 הקטינים ממוטדות החינוך בימים אלו", ראו נספח שצורף לבקשת האם מיום 27.4.2021. ראו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הרכיב ג' מיירס

- 1 הודעתו לבית המשפט מיום 29.4.21, על ידי ב"כ דאז, שם נכתב כי "נטיעתו לארה"ב הינה
2 למספר שבועות לביקור משפחתי וצורכי עבודה". ראו גם עדכון האפוסטרופוס לדין מיום
3 4.5.2021, שמתארת כי הצדדים הגיעו להסכמות כי "האב יודיע על חזרתו לארץ (ו)תתקיים
4 פגישת גישור בנוגע לחלוקת זמני שהות". וגם ראו תגובת התובע בעניין המוונת שהוגשה
5 ביום 18.5.21, שכם כתב כי "משניתן הגט והוסבר (צ"ל הוסדר) צו עיכוב היציאה כנגדו, יצא
6 המשיב לפגישות עם משקיעים ובעלי עניין על מנת לקדם את הקמת החברה שלו". ועוד
7 נטען שם, כי "טס המשיב לארה"ב לבקר את משפחתו, הוריו וילדיו אשר מתגוררים
8 בארה"ב. ובעיקר לצורכי עבודה במטרה להיפגש עם משקיעים פוטנציאליים...". לא זו אף
9 זו אלא, שהאב עתר למתן צו עיכוב יציאה מן הארץ של הקטינים, עתר בבקשה למתן צו מניעה
10 שהנתבעת לא תחקרב למקום מגוריו (!) ראו בקשה מיום 24.5.21 בהליך 43376-01-21.
11 הודעתו לעו"ס לסדרי דין כי הוא אינו נמצא עוד בישראל – אינה מהווה הודעה על כי האב שב
12 להתגורר בארה"ב, וודאי לא הודעה מפורשת.
13
14 ועוד ראו תגובת התובע בהליך ה"ט 39715-04-21 שהוגשה ביום 27.4.21, שם כותב התובע
15 (שכבר שוהה בארה"ב אך אינו מגלה זאת לבית המשפט) כי מבקש לצאת מישראל לארה"ב
16 לשם קיום פגישות עבודה – סעיפים 4.5, 4.6 שם, עוד כותב שם התובע כי הוא מבקש משמורת
17 משותפת, אך אינו מזכיר, ולו ברמז, את הטענה כי עבר להתגורר בארה"ב – למרות שברור כי
18 לא ניתן לקבוע משמורת משותפת במצב זה, וגם אינו מזכיר טענתו בדבר אי החזרה שלא דין.
19
20 משמעות הדברים היא כי האב עצמו לא ראה במגורים בישראל כמקום זמני ולא ראה בשובו
21 לארה"ב יישום של ההסכמי ישראל – ער שהתחלף ייצוגו.
22
23 22. לאור האמור הרי שמקום מגוריהם תרגיל של הקטינים הוא ישראל ויש לדחות טענת האב בדבר
24 אי החזרה שלא כדין.
25
26 23. למעלה מהדרוש אחייחם להסכמים, לגביהם הצדדים הרחיבו בטענותיהם. יובהר כי בפסק דין
27 זה לא מצאתי שיש להכריע בשאלה אם הסכמי ישראל זויפו אם לאו, שכן כמפורט להלן, שאלה
28 זו אינה רלוונטית לשם ההכרעה כאן.
29
30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הרטיין נ' מיירס

1 ככול שיוגשו חביעות לאכיפת הסכמי ישראל ממילא השאלה בדבר זיוף אם לאו, תידון ותתברר
 2 שם. מה גם שהאב בסיכומיו מתייחס להסכמי ישראל כעובדה שיש בה להוכיח את הזמניות של
 3 השהות בישראל ולא כהסכם מחייב. על כן, המפורט להלן נכתב ולו תחת ההנחה שההסכמי
 4 ישראל נחתמו (ואיני קובעת כי זהו המצב) – וגם לאחר הנחה זו מצאתי כי יש לדחות התביעה.
 5
 6 24. סעיף 3 לאמנה קובע כי אי החזרה תחשב שלא כדין אם היא גורמת להפרת זכויות משמורת לפי
 7 דין מקום המגורים הרגלי של הקטין. וזו לשון הסעיף:

8
 9 "3. הרחקתו או אי החזרתו של ילד תיחשב לא כדין כאשר –
 10 (א) יש בהן הפרת זכויות המשמורת המוענקות לאדם, למוסד או לכל גוף
 11 אחר, בין במאוחד ובין בנפרד, על פי דין המדינה שבה היה מקום מגוריו הרגלי
 12 של הקטין סמוך לפני הרחקתו או אי החזרתו, וכן
 13 (ב) בעת ההרחקה או אי החזרה הופעלו אותן זכויות בפועל, בין במאוחד
 14 ובין בנפרד, או שהיו מופעלות כך אלמלא ההרחקה או אי החזרה.
 15 זכויות המשמורת הנזכרות בסעיף קטן (א) יכול שיינבעו במיוחד מכוח דין,
 16 החלטה שיפוטית או מינהלית או הסכם בעל תוקף משפטי על פי דין אותה
 17 מדינה."
 18

19 הסכם ארה"ב, שניתן לו תוקף של פס"ד בארה"ב, אינו קובע דבר בהתייחס לסוגיית החזרה
 20 מישראל. בהסכם ארה"ב הוראה יחידה הנוגעת לאמנת האג, הוראה זו מצויה בפרק 4 להסכם
 21 ארה"ב ומתייחסת למצב בו המשפחה מתגוררת בארה"ב ולכן אינה רלוונטית. שאר הוראות
 22 הסכם ארה"ב עוסקות במשמורת משותפת, זכויות ביקור, הוראות חינוך, טיפול, רפואה, דת,
 23 הסעות ושלל הוראות אחרות – שאין מניעה לקיימן בישראל אם האב ישוב לארץ. וודאי שאין
 24 האב יכול לטעון להפרת זכויות המשמורת לפי הסכם ארה"ב, לאחר שבחר חד צדדית לעזוב
 25 את הארץ. בחירתו של האב לעזוב את ישראל, היא בחירתו, למעשה בפעולות זו האב הוא זה
 26 שמפר את הסכם ארה"ב.

27
 28 יוער בהקשר זה כי הסכם ארה"ב, נחתם בטרם עלו הצדדים ארצה ואין בו הוראות המתייחסות
 29 למגורי הצדדים בישראל. אני מניחה שהדבר נובע מהעובדה כי בעת המשכר הצדדים פעלו
 30 במקביל. מצד אחד פנו לדרך חתימה על הסכם ארה"ב, ומצד שני פנו לדרך שלום בית. דרכם
 31 לשלום בית נסללה באמצעות עלייתם ארצה והם בחרו לילך בדרך זו על פני דרך הפרידה, בכך
 32 למעשה אולי זנחו את הסכם ארה"ב – אך אינה מכריעה בשאלה זו.

33
 34 נוסף על כך, הסכם ארה"ב אינו חל לגבי הקטינה שושנה שנולדה לאחר חתימתו.
 35

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הרטיין נ' מייז

1 25. אשר להסכמי ישראל, הכוללים הוראה לפיה, המעבר לישראל הוא זמני, ומקום המגורים הרגיל
2 של הקטינים הוא ארה"ב, אלא אם אף אחד מהצדדים לא יבקש לשוב לארה"ב לפני 6.2024
3 (סעיפים 2.1-2.2, 2.5-2.6. להסכם ישראל בעברית), הרי שאין בהם לסייע לאב.

4
5 26. סעיף 24 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962 קובע כי :

6
7 היו הורי הקטין חיים בנפרד – בין שנישואיהם אוינו, הותרו או הופקעו, בין
8 שעדיין קיימים ובין שלא נישאו – רשאים הם להסכים ביניהם על מי מהם תהיה
9 האפוטרופסת לקטין, כולה או מקצתה, מי מהם יחזיק בקטין, ומה יהיו זכויות
10 ההורה שלא יחזיק בקטין לבוא עמו במגע; הסכם כזה טעון אישור בית המשפט
11 והוא יאשרו לאתר שנוכח כי ההסכם הוא לטובת הקטין, ומשאושר, דינו – לכל
12 ענין זולת ערעור – כדין החלטת בית המשפט.
13

14 בבסיס הוראה זו חובת בית המשפט, המופקד על טובת הקטינים, לבדוק טובת הקטינים. ראו
15 ע"א 50/55 א"ה נ' א"ג, פד"י ט 791; ע"א 458/79 ניר נ' ניר פ"ד לה(1) 518, 4-523 ועוד.

16
17 27. על כן, היה על ההורים להביא את הסכמי ישראל לאישור בית המשפט והם לא עשו כן. האב לא
18 פירט מניעה כלשהי לאישור הסכמי ישראל בבית המשפט (למעשה לא גילה קיומם עד תביעתו).

19
20 28. משלא ניתן אישור בתי המשפט להסכמי ישראל, אין מדובר בפס"ד הקובע כי כל הורה רשאי
21 לדורש השבת הקטינים לארה"ב אם הוא מבקש לעזוב את ישראל לפני יוני 2024 והוראות
22 הסכמי ישראל בעניין זה אינן יכולות להוות בסיס לטענה בדבר "אי החזרה שלא כדין".

23
24 29. לא זו אף זו אלא שללא אישור בית המשפט, לפי סעיף 24 הנ"ל, מוקשית עתירת התובע עוד
25 יותר. שהרי עתירתו משמעה עתירה לאכיפת הסכמי ישראל. עתירה לאכיפת הסכם שלא אושר
26 מראש על ידי בית המשפט, מחייבת בדיקת טובת הקטינים. שאלת טובת קטינים אין מקומה
27 בהליך מכוח אמנת האג, למעט במסגרת המצומצמת שבסעיף 13(ב) לאמנת האג, הקובע
28 חריגים. ראו ע"מ (ת"א) 70/97 ש"ד נ' ט"ד, מיום 13.12.1998, עמוד 2 לפסה"ד:

29
30 "האמנה עוסקת בגזרה צרה מאד במחלוקת הרגילה הרווחת בין הורים אודות
31 גידול ילדיהם שהוא סכסוך המשמורת ויישומה (לרבות קביעת מקום מגורי
32 הילד נוכח הפירוד בין הוריו, דרכי הקשר עם שני ההורים וחלוקת סמכויות
33 האפוטרופסות בגידול הילד ובחינוכו). היא עוסקת רק בסמכות השיפוט ומניעת
34 פעולות לשיבוש ההליכים ע"י הרחקת הילד ובכך להשתמש בו לרעה לקידום
35 האינטרסים של הורה אחד (החוטף) בבחירת פורום שיפוטי שלדעתו נוה לו
36 יותר".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 הוסיין נ' מירס

- 1 ודאי אין מקום לדון בעחירה לאכיפת הסכמי ישראל שלא אושרו מראש על ידי בית המשפט,
2 מקום שהנתבעת טוענת טענות זיוף.
- 3
4 30. זאת ועוד, ללא אישור מראש על ידי בית המשפט בישראל, של הסכמי ישראל, האב גם לא יכול
5 לטעון טענה חילופית לפיה, אם מקום המגורים הרגיל של הקטינים הוא ישראל הרי שהסכמי
6 ישראל העניקו לו זכויות משמורת לפי דין מדינת ישראל, וזכויות אלו כוללות את הזכות
7 להחליט על השיבה לארה"ב.
- 8
9 31. ייתכן והמצב היה שונה, אם הסכמי ישראל או אחד מהם היה מאושר על ידי בית המשפט כנדרש
10 על פי דין – אלא שאין זה המקום לדון בכך מה גם שלאור הוראות סעיף 74 לחוק הכשרות
11 המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962, כל הסדר בנושא משמורת או אפוטרופסות, לרבות
12 עזיבת ילדים את הארץ אם לאו – ניתן לדון בו שוב אפילו הוסדר קודם לכן בפסק דין.
- 13
14 32. וגם, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הסכמי ישראל גם הם אינם מזכירים את הקטינה שושנה
15 חרף כי נולדה בטרם נחתם (לכאורה) ההסכם מיום 21.6.21.
- 16
17 33. אם כן, זכויות המשמורת של האב והאם הן לפי דין מדינת ישראל שזהו מקום המגורים הרגיל
18 של הקטינים. נכון לעת הזו זכויות אלו נקבעו בהחלטתי מיום 5.5.2021 שנחנה חוקף של החלטה
19 להסכמות הצדדים אשר כללו הוראות בדבר שמירת הקשר בין האב ובין הקטינים בנסיבות בהן
20 האב שוהה בחו"ל וגם הסכמה כי עם שובו של האב לישראל תערוך פגישה לשם קביעת זמני
21 שהות. (זמני שהות עד נסיעת האב היו לפי החלטתי מיום 27.12.2020). עוד קבעתי בחאריך
22 18.5.2021, כי משמורתם הזמנית של הקטינים תהא בידו האם. **משמעות הדבר כי אי החזרת**
23 **הקטינים לארה"ב אינה פוגעת או מפרה את זכויות המשמורת של התובע.**
- 24
25 זכויות אלו, שנקבעו על בסיס העובדה כי האב שוהה בחו"ל, ולא, כהחלטה זמנית עד הכרעה
26 בתביעה הנסמכת על הוראות אמנת האג (והשוו פסק דיני מיום 28.6.21 בתמ"ש 48050-04-
27 21) אינן מופרות בשל אי החזרה. כך גם זכותו של האב, לשוב ולידון עם האם באופן קיום
28 זמני שהות ותדירותם, לאחר שובו לישראל.
- 29
30 עוד יש להוסיף כי גם אם היה נקבע כי מקום מגוריהם הרגיל של הקטינים הוא ארה"ב מתקיים
31 כאן חריג ההשלמה הקבוע בסעיף 13 (ב) לאמנת האג. אפרט בתמצית;

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 17789-06-21 ה'רס"ט ג' מ"ד

1 הקטינים השתלבו במערכת החינוך ונרשמו למסגרות חינוך; התובע עזב חד צדדית את ישראל,
2 ללא תיאום וללא הודעה מראש ולמעשה לא הפעיל בפועל את זכויות המשמורת שלו; התובע
3 לא פנה לנתבעת וביקש כי הצדדים וילדיהם ישובו להתגורר בארה"ב. טענתו כי יש לראות
4 בתביעתו לרשות המרכזית בארה"ב כתאריך 5.5.21 כבקשה שכזו אינה יכולה לעמוד – שהרי
5 על מנת שתהא אי החזרה – יש לבקש החזרה. התובע לא עשה כן וכאשר ביקשתי לקבל מענה
6 לשאלה זו, השיב התובע תשובות מתחמקות. נוסף על כך, כמתואר לעיל התובע הסתיר כי עוב
7 את ישראל לצמיתות ובחן את דרכו לאחר עזיבתו, למשך כחודש וחצי לפני שהגיש התביעה.
8 בחקופה זו, כמתואר לעיל הציג מצג לפיו הוא נסע לשם פגישות עבודה ולביקור משפחתי. ראו
9 סעיפים 22-23 לעיל. וגם, כאמור בסעיף לעיל, התובע הסתיר את קיומם של הסכמי ישראל
10 ועתר לקביעת משמורת משותפת על דרך של אכיפת פסק חוץ – הסכם ארה"ב.

11
12 34. יוצא, כי גם בשל כך יש לדחות תביעת האב.

13
14 35. נפסק, התביעה נדחית.

15 התובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט סך 5,000 ₪ ושכר טרחת עורך דין סך 35,000 ₪.

16 התובע ישלם הוצאות הלשכה לסיוע משפטי סך 15,000 ₪.

17
18 מותר לפרסום בהשמטת פרטים מזוהים, תיקוני הגהה ועריכה.

19 המזכירות תמציא לצדדים ותסגור ההליך.

20 ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.

21
22

הילה גורביץ עובדיה, שופטת